

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919204769
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7919204769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. T. nar. XX.XX.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dieťa rodičov matky K. T. nar. XX.X.XXXX bytom K. D. č. XX a otca K. T. nar. XX.X.XXXX bytom K.Á. D. č. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 15.1.2020 č.k. 15P 164/2019-81 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. C. T. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 15.11.2017 č.k. 8P 11/2017-41 zo 100 € mesačne na 230 € mesačne od 22.10.2019 do budúca, ktoré výživné je povinný uhrádzať vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlhé výživné za obdobie od 22.10.2019 do 31.12.2019 v sume 255,40 € povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 50 € mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia pod následkami straty výhody splátok. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním, najmä s prihliadnutím na tú skutočnosť, že aj keď došlo k zvýšeniu jeho reálneho príjmu, nedošlo až k takému podstatnému zvýšeniu, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného až na sumu 230 € mesačne. Súd pri svojom rozhodovaní je povinný skúmať celkové majetkové pomery a posudzovať ich komplexne, nie iba majetkové pomery povinného, pričom pri posudzovaní potenciality jeho príjmov súd nepostupoval prísne a nezhodnotil všetky relevantné skutočnosti, najmä jeho výdavky, aj keď došlo k nárastu jeho príjmov, došlo aj k odôvodnenému nárastu výdavkov (rekonštrukcia rodinného domu, náklady na jeho prevádzku). Navrhuje, aby odvolací súd vykonal dokazovanie a zistil reálny príjem matky a skutočnosť, či matka naozaj pracuje na štvorhodinový pracovný úväzok a nie na dlhší. Má za to, že súd na podklade vykonaných dôkazov nesprávne vyhodnotil skutkový stav v zmysle § 62 ods. 1 CMP a § 365 ods. 1 CSP a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vzhľadom na to navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo zmenil napadnutý rozsudok a zvýšil výživné pre maloletú od 22.10.2019 do budúca na sumu 200 € mesačne splatnú vždy do 25. dňa v mesiaci vopred a dlžné výživné mu povolil splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 50 € mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia pod následkami straty výhody splátok.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V odvolaní otec namieta skutočnosti, s ktorými sa však súd už vysporiadal, podľa jej názoru dostatočne zistil skutočný stav a správne ho vyhodnotil. Otec namieta, že súd nezohľadnil všetky jeho výdavky, pričom ignoruje skutočnosť, že jeho vyživovacia povinnosť voči dcére má prednosť pred inými výdavkami. Námietky voči jej príjmu nie sú namieste, pretože jej príjem bol v konaní preukázaný.

4. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o zmene výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie dôsledne a precízne vysporiadal i s odvolacou argumentáciou otca, ktorá tvorila jeho obranu už v konaní na súde prvej inštancie a len samotný odlišný názor účastníka konania, teda v tomto prípade otca, nečiní rozsudok nesprávnym, či nezákonným.

9. K otcom namietanému odvolaciemu dôvodu, a to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a hodnotiace úvahy súdu, na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvedených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

10. K ďalším argumentom otca, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, nakoľko nedošlo k takým zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného až na sumu 230 € s poukazom na zvýšenie jeho príjmov, ale aj na nárast jeho nákladov spočívajúcich v nákladoch na rekonštrukciu rodinného domu a jeho prevádzku, odvolací súd konštatuje, že otec sám uznával zvýšené potreby maloletej, keď až do

júna 2019 dcéru brával na nákupy a týždenne jej nakúpil veci v hodnote cca 35 €, to znamená, že do júna 2019 prispieval na výživu maloletej ešte vyšším výživným ako bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie, preto nemožno pochybovať o tom, že jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery mu umožňujú prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným 230 € mesačne. Náklady, ktoré mu vznikli z dôvodu rekonštrukcie rodinného domu a nákladov na jeho prevádzku však z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti nie je možné považovať za také, ktoré by mali prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti k dieťaťu, ktoré nie je schopné samé sa živiť v súlade s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Odvolací súd zároveň nepovažoval za potrebné dopĺňať dokazovanie v súlade s odvolacím návrhom otca o zistenie reálneho príjmu matky a zistenia skutočnosti, či matka naozaj pracuje na štvorhodinový pracovný úväzok a nie na dlhší vzhľadom na to, že jej príjem zistil súd prvej inštancie z potvrdenia o príjme vydaného jej zamestnávateľom Pekáreň Judita Gulyášová s.r.o. (č.l. 48 spisu). V tomto smere je tiež potrebné podotknúť, že pre rozhodnutie vo veci nebolo podstatným zistenie, na aký pracovný úväzok matka pracuje vzhľadom na to, že k podstatnej zmene jej príjmu oproti predchádzajúcej úprave výživného nedošlo. Napokon u matky je potrebné zohľadniť jej osobnú starostlivosť, ktorú maloletej poskytuje primeranú veku maloletej, to znamená, že matka si vzhľadom na jej príjmy a majetkové pomery plní prevažnú časť vyživovacej povinnosti osobnou starostlivosťou o dieťa a finančne sa podieľa na výžive maloletej aj na úkor svojho životného minima. Pre úplnosť je potrebné dodať, že otcovi aj po úhrade zvýšeného výživného z jeho príjmu ostáva podstatne vyššia suma na uspokojenie jeho odôvodnených potrieb ako má matka spolu so svojim príjmom, otcou uhrádzaným výživným a rodinnými prídavkami (okolo 490 €), z ktorých musí uspokojovať potreby dvoch osôb.

11. Pretože súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sa vysporiadal s podstatnou odvolacou argumentáciou.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ich priznanie v odvolacom konaní nepodal (§ 57 CMP, § 378 ods. 1 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).